

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W WIELICZCE**

z dnia 2025 r.

w sprawie nadania nazwy traktowi pieszemu

Na podstawie art. 18, ust. 2, pkt. 13 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r. (t.j.: Dz.U. z 2024 r., poz. 1465 z późn. zm.) Rada Miejska w Wieliczce uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Traktowi pieszemu zlokalizowanemu w Wieliczce obr. 1 na działce gminnej o numerze ewidencyjnym 571/10, prowadzącemu od Placu Mieczysława Skulimowskiego w kierunku Szkoły Podstawowej Nr 3, nadaje się nazwę „**Trakt Hugona Kollątaja**”.
2. Położenie traktu określa załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Wieliczka.

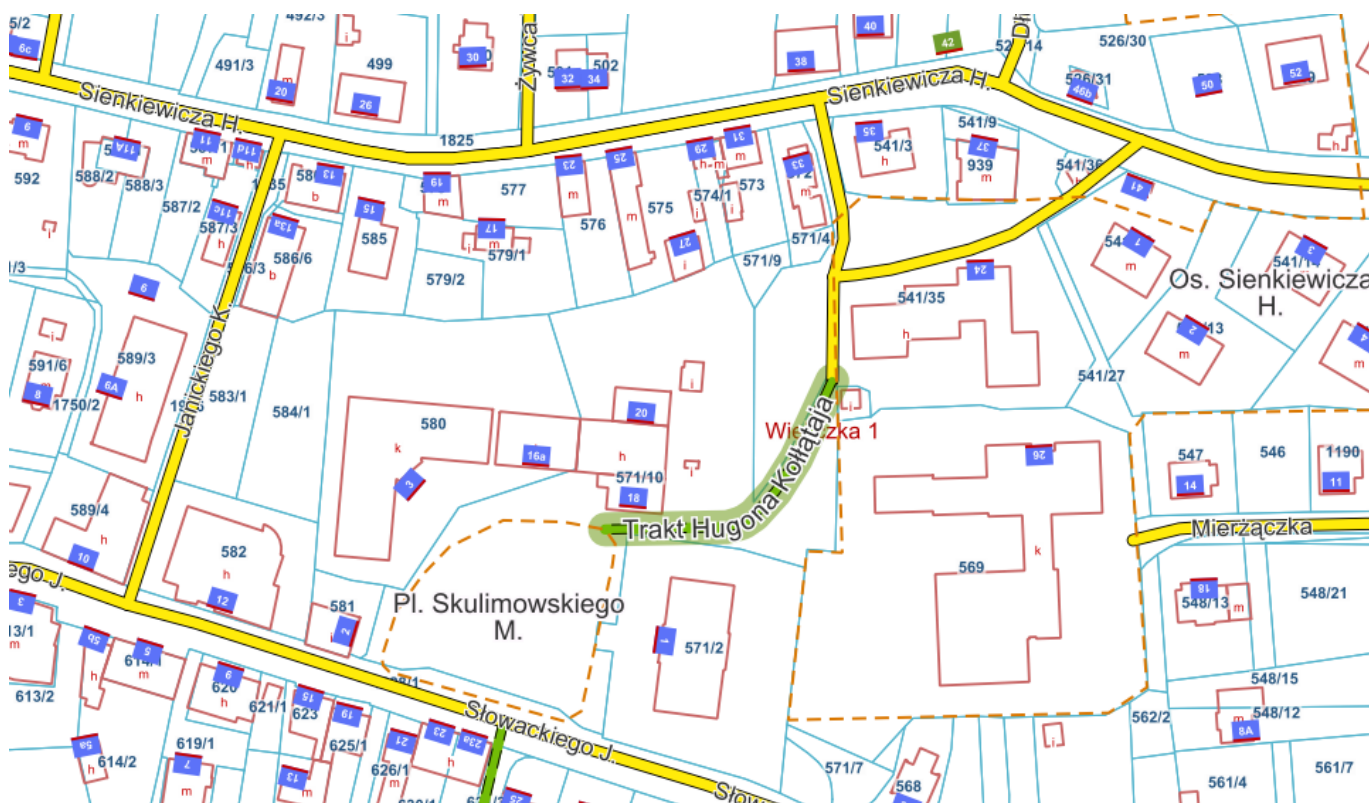
§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

Załącznik do uchwały Nr2025 r.

Rady Miejskiej w Wieliczce

z dnia.....2025 r.

Uzasadnienie do uchwały Nr

Rady Miejskiej w Wieliczce

z dnia 2025 r.

Nazwę „Trakt Hugona Kołłątaja” nadaje się na wniosek Rady Miejskiej w Wieliczce.

Hugo Kołłątaj urodził się 1 kwietnia 1750 r. w rodzinie szlacheckiej w Dederkałach Wielkich na Wołyniu. Swoją edukację rozpoczął w szkole w Pińczowie, następnie studiował na Akademii Krakowskiej, gdzie ukończył studia uzyskując tytuł doktora filozofii. W latach 1770-1774 studiował w Wiedniu, a później w Rzymie – w ten sposób uzyskał doktorat z prawa i teologii oraz przyjął święcenia kapłańskie. Po powrocie do Polski został kanonikiem krakowskim. Był kapłanem w Pińczowie i Krzyżanowicach Dolnych, gdzie powstał projekt Konstytucji 3 Maja. Był zaangażowany w reformę polskiego systemu nauczania – był działaczem „Towarzystwa do Ksiąg Elementarnych” oraz „Komisji Edukacji Narodowej”. Był autorem planu rozbudowy szkolnictwa w kraju. W latach 1777-1780, poproszony przez „KEN”, zreformował Akademię Krakowską m. in. wprowadził dodatkowe wykłady z nauk przyrodniczych i literatury polskiej, umożliwił studia mieszczaństwu oraz uporządkował sprawy finansowe Akademii. Został również rektorem Akademii.

Po powrocie do Warszawy dołączył do stronnictwa patriotycznego i zgromadził wokół siebie publicystów tworząc tzw. „Kuźnicę Kołłątajowską”. Należeli do niej: Franciszek Ksawery Dmochowski, Franciszek Salezy Jezierski, Franciszek Zabłocki, Jan Śniadecki. Członkowie Kuźnicy kształtowali opinię publiczną, zależało im na uzyskaniu poparcia szlachty dla zdecydowanych reform politycznych. Kołłątaj był również jednym z autorów Konstytucji 3 Maja. Żądał zniesienia „Liberum Veto”. Postulował również o prawa dla mieszczan, wolność dla chłopów, zmniejszenie wpływów magnaterii oraz ogólne opodatkowanie. Swoje argumenty umiał przedstawić w sposób jasny i zrozumiały, co pomogło mu w realizacji wytyczonych celów. W roku 1786 Hugona Kołłątaja odznaczono Orderem Świętego Stanisława, natomiast w 1791 roku został kawalerem Orderu Orła Białego.

W 1794 roku przebywał w Dreźnie, gdzie wspólnie z Ignacym Potockim i Franciszkiem Ksawerym Dmochowskim pracował nad dziełem „O ustanowieniu i upadku Konstytucji 3 Maja 1791”. Kołłątaj uczestniczył w insurekcji kościuszkowskiej, był jej organizatorem i członkiem Rady Najwyższej Narodowej. Po nieudanym powstaniu opuścił Warszawę w obawie przed represjami carskimi. Został aresztowany przez Austriaków, w chwili, gdy zmierzał na Węgry. W więzieniu przebywał do 1802 roku. Potem udał się na Wołyń, współtworzył tam Liceum Krzemienieckiego. Przez rok był więziony w Moskwie, ostatecznie wrócił do Księstwa Warszawskiego i tam spędził resztę swojego życia. Zmarł 28 lutego 1812 r. w Warszawie.